

Szerkesztőség:

Az arad-ceszádi egyesült vasutak p...
Bérmontellen leveleket csak ismeri...
Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Az arad-ceszádi egyesült vasutak p...
A kiadás körül panna-...
szok bérmontevé küldendők.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és keddnapon után is.

Előfizetési árak:

Helyben: vi. 4 k. 6 r.
1 évre: 12... 14... 16...
16 évre: 8... 10... 12...
1 évre: 2... 3... 4...
1 óra: 1... 2... 3...

Hirdetési díjak:

Haasban posztos egyszeri hirdetés...
nél 4 kr., minden következőnél 4 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyittdár 15 krajczár.

A budgetvita.

Budapest, április 28.

A képviselőház szerdán fogja megkezdni a budget tárgyalását. Nálunk ugyan a költségvetés tárgyalását nem általában szokták a pénzügyi politika vitájának tekinteni. S most is felhangzik már eleve a fényesítés, hogy a költségvetés tárgyalása nem lesz más, mint folytatása a véderő-vitának, vagy inkább a szenvedélyeskedés s féktelenség azon kitérésének, melyekben néhány képviselő az alkalmából kedvtelően talált. S ha ez nem következne is be, tényleg módot nyújt a költségvetési vita az összes politikai ellentétek mérkőzésére s ez, ha tárgyalásosan folytatott küzdelemben érvényesül, parlamentáris szempontból még nem is kifogásolható. De mindezek felett s mindenekelőtt a költségvetés tárgyalásában mégis a pénzügyi kérdések kell dominálnia. Annak különösen nálunk, hol az utóbbi évek alatt általában ez a kérdés tekintetű politikai életünk sarkkérdésének. Két évvel ezelőtt még minden ellenzéki támadás ezen sarkalott. A legmerészebb vádak erre, a pénzügyi helyzetre alapítva bocsáttattak világra. A szabadelvűpárt és kormánya politikai hivatottságának, hatalmon maradásának jogosultsága, a pénzügyi helyzetre való utalással tagadtatott meg.

A budgettárgyalás be fogja bizonyítani, hogy ezek a támadások, ezek a vádak alaptalanok voltak. Be fogja bizonyítani, hogy a pénzügyi helyzetünk rendezésére irányított törekvésekben pár év előtt — különböző tényezők hatása alatt — bekövetkezett fennakadás hátrányait, a kormány azóta követett erőteljes, ontudatos határozott tevékenysége nem csak ellensúlyozni tudta, hanem a pénzügyi rendezés munkáját oly alaposra helyezte, hogy e pillanatban már senki sem kételkedhetik e munka rövid idő alatt bekövetkező, teljesen sikerén. Es teljesíteni tudta ezt a feladatot a szabadelvű párt kormánya oly viszonyok közt, melyek koránt sem voltak előnyösek. Nem voltak előnyösek a nemzetközi politika tekintetében, s nem voltak előnyösek a közgazdasági tekintetben. Alig szenved kétségget, hogy ma már egyáltalán nem kellene beszélnünk pénzügyi nehézségekről, ha a nemzet-

közi viszonyok minden pillanatban kitöréssel fenyegető alakulási egyrészt nagy állandó tehertöbblettekkel, másrészt meg-megújuló, s egészükben szintén nagy, állandó áldozatokat igénylő rendkívüli kiadásokkal nem nehezítik a pénzügyi rendezés munkáját. Es másrészt az is nyilvánvaló, hogy még ezekkel a fokozott terhekkel, felszaporodott rendkívüli kiadásokkal is könnyebben mérkőzhetett volna meg a magyar államháztartás, ha ugyanakkor, midőn a kincstár legnagyobb mértékben reá volt utalva az ország jövedelmi forrásainak igénybevételére, e források természetes növekedését s kiadókba tételét meg nem állítja az egész Európa nyeresztermelésére, s abban szükségszerűleg hazánkra is sulyosodó, már fél évtizeden át tartó gazdasági válság.

Ezzel a két tényezővel kellett számolni — államháztartásunk önmagában rejlt bajain kívül — az utóbbi évek pénzügyi politikájának. S a ki elfogulatlanul gondolkozik e kérdésekről, be kell vallania, hogy az e két tényező által az államháztartás rendezése elé zúdított akadály legyőzése ismét majd akkora feladat volt, mint maga az eredeti baj, vagy, hogy mikor a mult országgyűlés végső időszakában kijelölték az eszközök, a melyek segítségével e kétfős feladatnak meg kell oldatnia, teljes bizalom kelle hozzá a nemzet erejében, hogy ez eszközök elégséges volta iránt a kétség ne diadalmaszkodjék.

Teljesen bizonyosnak mondhatjuk, hogy az alkalmazott eszközök helyesen voltak megválasztva. Ma már ráutalhatni, hogy a nemzet ereje megbirta azokat az új terheket, melyeket — a közvetett adózás terén — e cél elérése szempontjából követelték tőle. Ma már mondhatni hogy a magyar államháztartás rendezésének munkájában a feladatok nagyobb része megoldott.

Es megoldatott a nélkül, hogy a nemzet szükségletei bármely téren, habár csak pillanatra is, kielégítenél maradtak volna. A takarékoság a budgethez való szigorú ragaszkodás, az előirányzatok túllépésének elkerülése a nélkül fogantatottak, hogy az által a nemzeti élet bármely organizmusa szenvedett volna. Még a fejlődés elutasíthatatlan követeléseire is tekintettel volt.

Annál kevésbé kerültek létesítő intézményeink az elorsvasztás azon koplaltató stádiumába, a melylyel fenyegettek mindazok, kik tudnak a takarékoságról szólni, kik tudnak a létező érdekeket nem érint, de keservesen vádaskodnak, mi-helyt bármely kedvező eszme kielégítetlen marad. A magyar államháztartás rendezésének munkájában eljutott a szabadelvűpárt kormánya a mostani stádiumig, egyetlen élő érdek sérelme, bár mely fejlesztést igénylő kultúrshükséglet elhanyagolása, az állami élet bármely feladatának megérettése nélkül.

Erre az eredményre joggal lehet büszke e párt. Erre joggal mutathat rá, mint czáfolatára mindazon vádaskodásoknak, a melyek ellene felhangzott. S joggal követelheti meg, hogy a feladat még hátralevő részében ne zavarják meg azok, a kik nem tudtak mást hirdetni a nemzetnek, mint a kétségbeesés tanait. Ha a nemzet rájuk hallgat, ma nem állnánk ott pénzügyeinkben, a hol állunk. Akkor nem kerülhetett volna az elmúlt évek erőlyes, gondos, körültekintő pénzügyi politikájára a sor. Akkor a pénzügyi téren felmerült nehézségek egyik politikai válságból a másikba sodorták volna az országot s a pénzügyi helyzet bajai, politikai bajokkal karöltve, igazán catastropha elé sodorhatták volna a magyar államiaságot.

Ezt ezáltal is, mint már megalakulása másfél évtized előtti idejében, a szabadelvűpárt akadályozta meg. S pénzügyi politikájának elért sikerét jóval annál büszkébben elmergetni, minél inkább tetszik — a pénzügyi bajok egy-kori tulzónak — ma elfelejtkezni a munka jelentőségéről s így kicsinyíteni akarni a teljesített munka sikerét.

S ha az ellenék most mindent elfog követni, hogy a budgetvitát a pénzügyi kérdéstől elterelje s általános politikai térre vigye; a szabadelvűpártnak nem lesz oka ezt más szempontból sajnálni, mint abból, hogy a vita esetleges hosszúsága sok teljességet, fontos törvényhozási feladat megoldását késlelteti. Más szempontból nem lesz oka sajnálni ezt, mert e tény maga annak bevallását tartalmazza, hogy az ellenék pénzügyi politikai jóslatai nem valósultak s hogy a tények e tekintetben teljesen a kormányának és pártjának adtak igazságot. Az ellenéktől nem kívánjuk, hogy szegyenje

magát, hanem hogy a javult helyzetben örvendjen velünk.

A folszánok. Nehány ellenzéki lap abban tetszeleg magának, hogy naponként más és más főispán közből levő fölmentését említi fel egész határozott alakban. Illetékes helyről fel vagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy mindezen híresztelések teljesen alaptalanok. Rézben régen elhatározott változtatások fogantatásáról, részben néhány főispán lemondásáról volt ezidő szerint szó. A már felmentett főispánokon kívül, még csak két főispán felmentése fog a legközelebbi napokban bekövetkezni. Arról sincs szóvalástunk, hogy ezen kívül még más főispánnak is szándéka volna lemondani.

Láng Lajos államtitkár vasárnap délelőtt vette át hivatalos teendőit a pénzügyminiszteriumban. M. a r. f. y. államtitkár rövid beszédben ödvözölte az államtitkár, ki a kipróbált tisztakar nazafias közreműködését kérte és barátságosan kezét szorított a jelenlötökkel.

A polgári házasság kérdése került szóba a budapesti ügyvédi kamara közgyűlésen. Tulajdonképen egészen más tárgy; a végrehajtási törvény revíziója volt tárgyalandó. Az ügyet Sohreyer Jakab ügyvéd adta elő, de Pártos Béla indítványt tett, hogy e tárgyat vegyék le a napirendről, mert az új igazságügyi miniszter úgy is számos jogi reformot helyezett kilátásba s a művelt közönség saját-szerű eljárásnak tartaná, ha az ország első kamarája most ily aránylag csekély tárggyal foglalkoznék, holott nagyfontosságú intézmények pl. légnak a polgári házasság s a behozatala is tárgyalandó esetleg sürgetendő lesz Friedmann Bernát és Vég Arthur ellenzékét a Pártos indítványának elfogadását, míg Unger Alajos és Györy Elek orsz. képviselők a napirendre tűzött tárgyat szintén levétetni kérték s a közgyűlés többsége aztán ily értelemben döntött is.

Az akadémiában vasárnap értekezlet volt az elnöki szék betöltése tárgyában V. a. y. Miklós báró korolnok vezette a tanácskozást s mintegy negyvenen voltak jelen, köztük Tisza Kálmán miniszterelnök is. Miután Vay báró előadta az értekezlet célját; hogy t. i. az elnökljelölt személyére nézve egyértelmű megállapodás volna létesítendő, S z a s z Károly plüppök szóla: fel s hosszabb beszédben ajánlotta Andrássy Gyula a gróf jelöltét, kiemelve, hogy Andrássy gróf nem tudós ugyan, de genialis férfi, ki nem iri, hanem csinált történelmet. S z i l y Kálmán is felszóla: meg-jegyzé, hogy az akadémia mindig olyan fér-

fiakat illetett az elnöki székbe, kik irodalmi kitünőségek is; mindazáltal, az el-nöljelölt visszalépnén, ő is elfogadja az Andrássy Gula gr. jelöltet. Az értekezlet ezután egyhangulag A n d r á s s y Gy u l a a grófot jelölte az elnöki és Z i c h y A n t a l t az alelnöki állására.

Felmentett főispán. A hivatalos lap újabb főispáni felmentést közöl: E szerint ő Felsége a belügyminiszterium idiglenes vezetésével megbízott közmunka- és közlekedésiügyi m. k. miniszter előterjesztésére f. évi április hó 24-én költ lefelől első el-határozással B a l o g b I m r á t Jász-Nagykun-Szolnokvármegye főispánját, ezen állásától — saját kérelmére — felmentette.

A romániai határsértés kérdésében a "Székelynemze" a következő megjegyzéseket teszi; Határsértés cím alatt közelebb-ről táviratok és újdonságok jelentek meg a lapokban, melyek arról értesítenek, hogy Ghica Miklós romániai birtokos fegyveres munkásokkal megrohanta a tavalyi határrendezés alkalmával Csikme-gye területéről átszakadt s Csikme-gye tulajdonát képező "Solyomvár" nevű feny-vec-erdőt; a fát vágatja és hordatja arról, holott a vonatkozó nemzetközi egyezség, mely nálunk az 1888. évi XIV. t. cz.-ben van elfogadva és szentesítve, világosan és határozottan kijelenti, hogy a határrende-zés folytán egyik állam területéből a má-sikéhoz átadandó részek az előbbi birtok-osok tulajdonát fogják képezni jövőre is; és csakis az van kikötve, hogy: ha a birtokosok el akarják adni azt, akkor az il-lető államnak elővásárlási joga van arra nézve. Ha tehát Ghica Miklós megrohanta Csikvármegyének, mint most már román-iai birtokosnak tulajdonát képező So-lyomvár nevű erdejét, akkor a czimben használt "határsértés" szó tévesen van alkalmazva; mert itt nem határsértésről, ha-nem: a tulajdonjog megsértéséről, birtok-lásborításról s több efféleiről lehet csak szó. Es ennek elbírálása — félünk tőle hogy — legalább kezdetben aligha fog diplomáciai uton történni, mivel az a rendes bírósághoz tartozik, úgy nálunk, mint mint Romániában is. Es: csakis ha a rendes bírósághoz nem fogják a fennálló törvényeket és szabályokat megfelelően alkalmazni a fennfoglalt esetben, lesz helye annak, hogy Csikme-gye esetleg igénybe vegye a diplomáciai beleavatkozást is törvényes jogainak megvédése érdekében.

KÜLFÖLD.

Nemetszág és Románia. Kozlítottunk a német sajtóban, hogy a „Norddeutscher Allgemeine Zeitung” című lap közlötépen nyilatkozott Németország

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Április 23.)

Az ideál.

Írta: Bereczik Árpád.

Valéria boldog, nagyon boldog, végtelentől boldog az ő férjével. Pedig papucs alatt a szegény kis menyecske. S ez a körülmeny az, ami barátinót igazítja. Nem érték Valériát. Férfját tartani papucs alatt, ez minden nő előtt ismeretes s hogy a férj boldognak is érzi magát e kedves rabaságban, magától értetődik. Ily rabaság nem megszégyenítő, az igazságnak csak önkéntes hódolat az erősb nem részéről a gyöngébb iranyában, de hogy a gyöngébb nem képviselője meghódoljon, laboruljon, megsemmisüljön az erősb előtt, ugyan melyik önérték nőnek ne szok-kene arczába a vér olyan feltevéstől? Nem is osoda, hogy Valéria — illető-leg „Válíka” névét bizonyos bizalmas mo-solylyal emlegetik barátinói körében, mint aki rájuk néve elvezett. Már látogatónba csak ritkán mehet el; a férj nem szereti, ha felesége „csatangol”: egyszer rendezést magánál az asszonyka egy öt órai théat, de többször nem, mert az ura nem szível-heti a nagy társaságot; színházba elvettve látogatni ki hangversenybe soha, minék magyarzata az, hogy férje estenként szeret otthon üldögelni — a suton.

Ily előmenyek után semmi sem tűnt fel Válíkától. Válíka tehetett akármit, meg-volt rá a magyarázat. Tivadar úgy akarja. Mikor egy felcette rosszul álló új kalapjáról folyt a társalgás Elvira délutáni theájánál és mindenki azon csodálkorkott, hogyan diktáltathat magára „csinos, fiatal nő” ily un-dok kalapot, a háziasszony nevetve vágott közbe:

— Ugyan mit méltatlankodtok? A ma-gyarázat igen egyszerű. Bizonyosan megint Tivadar akarta!

— Igaz, igaz! — hangzik minden-felől.

— Csak az én férjem volna az a Tiva-daroska! — tör ki egy bogárszemű, erő-lyes asszony. — Mostani féljen egy fo-rint napi díjat kap tőlem s este beszámol-vels. Ezt a Tivadar ötven krajczárra szok-tatnám.

Egy másik tagja a megbotránkozott theatársaságnak azon óhajátát fejezi ki, vajha udvarolna neki ez a Tivadar, hadd trolhatná meg rajta mind azt a sérelmet, melyet Válíkanak rabláncra fü-rése által az egész nőnemen elkövetett,

— Csak azt tudnám, hogy mivel tartja ennyire féken Válíkát? — mond Elvira — és a titokzatos kérdéssel ezzel van ismét és ismét vette. Sokszor meghányt már, de kielégítő eredmény nem érték el, mert Tivadarnek semmiféle ismert tulajdonsága nem teszi érthetővé azt, a vak engedelmsé-geget, melylyel iránta Valéria viseltetik azt az áhitatos tiszteletet, melylyel rajta osügg. Magas, férfias alak, csinos ember, de hozzá hasonló van akarbán, szellemi tulajdon-ságai pedig egyáltalán nem igazolják, hogy egy előkelő, vagyonos és igen szép leány, ki válogathatott az udvarlókban, éppen őt szemelte ki férjének... dehogyan annak... urának!... Aztán meg nem is éppen fiatal ember. A negyven körül evez.

Mindnyáját bosszantotta ez a zsarnok-ság, leginkább Elvirát, a ki a fiatal menyecskét nagyon megkedvelte és sajnálattal látta, mily nehezére esik az elvonult élet, a lemondás minden szórakozásról, el-vezetéről, melyre az önvő férj ítélte. Meg is fogadta, hogy kimentti a szegény foglyot rabaságából.

Másnap mindjárt be is toppant Tiva-darékhoz és a férj távollétében megér-gette Válíkával, hogy este elmegy vele pá-holyába.

— Ha Tivadar ellenkezne, mond meg, hogy a visszautasítást sértésnek ve-szem.

Pontban öt órakor megérkezett a vá-lasz Tivadartól, hogy Válíkanak hirtelen megfájdult a feje és nem jelenhetik meg a páholyban.

— Szegényke! milyen gyámolatlan! — nevetett Elvira — de meg kell tudnom, mi az a rejtelmes vársás, melylyel ezt a kedves teremest megigézte.

Egy estély Patakyéknál, csakhamar összehozta Tivadarékkal.

— Ismered Tivadart, — szól Valéria, mikor a páholykérdés szönyegre került, — ő legjobban szereti, ha honn ülök. Ma sem mulatnánk itt, de Patakynak le van köte-lezve és nem tagadhatta meg kérelmét.

— S est az életet te oly természetes-nek találod? — kiált fel Elvira.

— Mit tegyek ha ő úgy akarja? — Megint és mindig ez a felelet. U akarja, ő kívánja, ő óhajítja! Vagyis ő pa-rancsolja. De hát ki vagy te, mi vagy te, hogy bábjá légy? Ha most a suton ülsz, mit fogsz csinálni 80 éves korodban?

— Igazságod van, — szól Valéria, — de lásd olyan ember, mint ő, menérdemel egy kis áldozatot felesége részéről.

— Olyan ember? Hát milyen ember? Valéria gyermekded, ártatlan arca ki-gyul, szeméből szikrák a lelkesedés.

— Olyan férfi, mint Tivadar kevés van, van, nagyon kevés, szól naiv meggyö-ződéssel.

Elvira osodál opra néz barátinőjére.

— Örvendek, nagyon örvendek boldogságodon, de ószintén szólva férjedet ily rendkívüli jelenségnek nem tar-tottam.

— Nem ismered.

— Régebben, mint te.

— Igen, de csak felületesen: Közelebbről nem.

— Ha én nem is, mond Elvira, de tudok valakit, a ki nagyon, nagyon jól ismeri férjedet s az az illető hölgy csodálkorkozik rajtad.

— Ha ismerné, nem osodálkorkoznék!

— Biztosítalak, hogy ismeri, hiszen ud-varált neki!

— Ez a szó, mintha átváltottatta volna a szelid, kis menyecskét.

— Az én uram nem udvarolt soha senkinek! — tiltakozik ingerülten, igazot-tan, miatt szeme könnybe borul. — Mond meg annak a nőnek... ne mondj semmit, de ő hazudik! Tivadarnek én va-gyok első... érted... első és egyet-len szerelme.

Aroza átszellemült az utolsó szavak-nál és végzetetlen boldogság ömlött el rajta.

Azán megragadta Elvira kezét.

— Az emberek nem értik, mért imá-dom úgy férjemet!... Ezért, — tevé utána halnak és hevesen megölelte Elvirát — Senkinek sem árultam meg el, őrid meg titkomat. De úgy-e, hogy ilyen ember köve-telöbb lehet nejevel szemben, mint más? Ez volt mindig ideálom, és elértem! Más nem kívánok.

He Valéria e pillanatban Elvira lelké-ben olvashat! A barátinótól kicsi hizza, hogy ki nem tört a méreg, a harag! Hát ezzel a mesével tartja féken a hiszékeny, eszményi tapasztalatlan asszonykát?

Ez a kérdésműlt Don Juan, a ki már ráunt a világra és fáradt csontjait egy csendes, puha fűszékben akarja pihentetni! Kicsi hizza, hogy ki nem pattant Elvirából az igazság, kicsi hizza, hogy el nem worolta Tivadar legénykori udvarlásait, kalandjait, melyekről a vidéken lakott Válíkanak tudomása nem volt, de egy tekintet a menyecskére elémítottotta. Oly boldog elrag-datás tükrözött arcán, hogy az illusiók aranyos tátyolat szüstpéni, melyet férje lel-kére borított, észlelenség lett volna.

— Ilyen férjet kívántam mindig ma-gamnak s ilyet kaptam! — susogta maga elé édes merengéssel.

Veled végeztem, gondolta magá-ban Elvira, haem majd elővesszük férj uramat!

Nemokára egy fülkében ülnek kettes-kén s élénken vitatkoznak.

Maga azt akarja, hogy a felesége haza menjen.

— A feje fáj! — felel Tivadar.

— Dehogy fáj, oszpet sem fáj! Majd megbolondul egy kis tánczért, de maga elég lelketlen migrainet parancsolni rá és megzavarni legjobb mulatságában!

— Eleget táncolt.

— Nem táncolt eleget, mert még szo-retne tánczolni. Ennélfogva maga kedves Tivadar itt fog maradni!

— Ezt ön kívánja, szép Elvira?

— En, még pedig neje érdekében.

— S ha nem engedelmekedem?

Elvira szeme lobbot velett.

— Nos ha nem engedelmekedik, fel-fedezem előtte, hogy on nem az az ideál melynek magát kiadja, leleplezem udvarló, szeptelvi szörny! multját teljes valóságában s akkor jaj magának! Mert én ismerem az ön titkát, melyly est a kedves asszonykat rablilincsen tartja!

Tivadar elképedten mered Elvirára.

— Hon an ismeri?

— Akárhonnan, az mindegy, elég, hogy ismerem. Mire határozta hat magát?

A férj alkudozni próbált, nem ment semmire. Elvira tökéletesen megfélemlítette úgy, hogy utóljára engedelmeyeket tett. Szabadelvűbb lesz felesége iránt, Elvira elvitheti hébe-korba színházba, hangversenybe s ma sem mennek még haza. Válíka bevár-hatja a cotillon végét.

— Keset fogtak az egyességre.

— Haza megyünk? — hallatszott e pillanatban mögöttük a menyecske hangja.

— Mivel olyan jól mulatsz, maradhatunk még egy darabig, — felelt Tivadar.

— Válíka örült volna is ez sihatáro-zásnak, de örömenél nagyobb volt csodál-kozása a rendkívüli esett fölött.

— Ezt nekem köszönheted! — mond Elvira — rá birtam férjedet, hogy enged-eln egy kicsit szórakozni!



cainos magyaros jellegük által tűnnek ki. Végül Weiss Sándor dr. né a munkókat és Weiss Sándor dr. né a munkókat...  
— Lőverseny rendezeték tegnap délelőtt 12 óra körül az aradi equitáció tagjai. A verseny kitűnően sikerült...  
— Áthelyezett tisztok. Kálivoda László aradi 39. ezredbeli főhadnagy...  
— Kerner Pál I. osztályú százados...  
— Hangverseny és táncvigalom Lippán. A vasárnap éjszaki egész ünnep volt Lippán...  
— Az ekvitáció május 1-én elmegy Aradról. Az ekvitáció tagjai tegnap testületileg megjelentek...

ködték mindkét hangverseny rendezésében. A vendégekre emeltek még poharakat...  
— A rezervisták. Nem a „Rezervisták“ című bohózatról van szó...  
— Fenyéri Mór az Aradon tartózkodó tekecséges színész...  
— Requelem. Boldogult Andrásy Johanna Karolina leiki údvéért...  
— A májusi előléptésekhez. Előléptettek még: Múrcs Frigyes főhadnagy...  
— Az ekvitáció május 1-én elmegy Aradról. Az ekvitáció tagjai tegnap testületileg megjelentek...

A templomok népesek voltak egész nap folyamán elhunytairól megemlékezés...  
— Magyar közéleti bíróság — hercegek. Érdekes eset közli a „Kikindai Közlöny“...  
— Kár volt megjelenni! Kézár menyecské lép be egy hivatalnokhoz...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...

a háziak és nagy nehezen előtörték a tüz. Maga Nagyné a kezén, a kis gyermek pedig első testén szenvedett jelentékeny sérüléseket...  
— Turin-párisi kirándulás. Az írők és művészeknek f. évi július 2-16-ig tartandó kirándulásában leendő résztvevőre Aradról is többen meghívtak...  
— Papok gyűlése. Az aradi román püspöki aulában nagy érdekezés folyik most a lelkeskedő nyugdíjazás tárgyában...  
— A parasztgavallér vége. Makóri iriak: Még a múlt héten dobolta a százasokat a szép lovakkal...  
— Pápy Odón aradmegyei állami állatorvos Pankotára rendeltetett ki...  
— Egy meghalt zongoristáról. Chornin Richard, kinek a lapok halálhírét hozták...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...  
— HAZÁNK ÉS A FŐVÁROS. — Egy szeszgyár veszedelme. Egy sze pesmegyei szeszgyár drágán fogja megadni...

**VEGYES KÖZLEMÉNYEK.**

— Szász-újság. —  
(Április 29.)  
(B.) Szász. Készár nagyban 50.50—50.75, kicsinyben 51.25—, hordó nélkül pr. 100 L % 35 frt fogyasztási adóval.

— Budapesti gabnathird. —  
(Április 29.)  
Gyenge kínálat mellett mérsékelt vételkud. Forgalm 10,000 mm, Maj-juniusi buza 6.08—6.81. Oasi buza 7.18—10. Oasi árpa 5.35. Tavaszi árpa 4.80—4.81. Tavaszi tengeri 4.97—80. Juli-augusztusi tengeri 5.96—97.

**Hivatalos árfolyam**

a budapesti áru- és érték társadán 1889. évi április hó 29-án.

|   |        |
|---|--------|
| Magyar aranyárjárdék 4. sz.               | 103.80 |
| magyar papírjárdék 5.                     | 98.60  |
| magyar vasúti kölcsön                     | 144.   |
| magyar keleti vasúti államkötvény 1. kib. | 98.50  |
| magyar keleti vasúti államkötvény 2. kib. | 114.50 |
| magyar keleti vasúti államkötvény 3. kib. | 114.50 |
| magyar földterhmentési kötvény            | 104.75 |
| Temes-bánati földterhmentési kötvény      | 104.75 |
| Erdélyi földterhmentési kötvény           | 104.75 |
| Horvát-slavon földterhmentési kötvény     | 104.   |
| Magyar szőlőszüretelési kötvény           | 99.75  |
| Magyar nyermény-szorgalmi kötvény         | 144.   |
| Tisszaszabályozási és eszaki szorgalmi    | 132.   |
| Osztrák járdék papírban                   | 88.    |
| Osztrák járdék esztában                   | 85.50  |
| Osztrák járdék aranyban                   | 111.   |
| 1880-iki osztrák államcsorjegy            | 145.   |
| Osztrák-magyar bankcsorjegy               | 900.   |
| Magyar hitelbankcsorjegy                  | 807.50 |
| Osztrák hitelintézet csorjegy             | 298.   |
| Cs. és ki. arany                          | 5.70   |
| 20 frankos arany (Napoleon d'or)          | 9.60   |
| Német birodalmi márká                     | 58.49  |
| London                                    | 112.50 |
| 90 márkás arany                           | 11.90  |

**Közlekedés.**

| ind. Aradról                             | érk. Aradra |
|--|-------------|
| Csaba vegyesvonal . . . regg. 6.20       | este 7.-    |
| Budapesti személyvonal . . . d. u. 12.31 | regg. 4.10  |
|  | este 9.17   |
| Erdélyi vegyesvonal . . . d. u. 4.30     | d. e. 8.45  |
| Vegyesvonal Rad-                         |             |
| na-Lippán . . . d. u. 2.17               | d. e. 7.38  |
| somlyóvonal . . . regg. 6.-              | d. e. 11.87 |
| Temesvári vegyesvonal regg. 6.05         | d. e. 9.20  |
|  | d. u. 5.43  |
| Borosbesei vonal . . . regg. 6.30        | este 8.36   |
|  | d. u. 4.40  |
| segédivonal . . . regg. 7.-              | regg. 8.05  |
| somlyóvonal . . . regg. 4.40             | este 8.14   |
|  | d. u. 3.17  |
|  | d. u. 7.58  |

Felolde szerkesztő:  
**HINDY ÁRPAD**

**NYILTTÉR.**

Tisztelettel tudatjuk, hogy  
**építészeti irodánkat**  
május hó 1-től  
Hársfa-utca 1-ső száma (Kishalmi F. fűrdő és ház mellett)  
saját házába tesszük át.

Tisztelettel  
**Szalvitsek és Rogdon,**  
építészek.

**Dr. Ring Béla**  
ügyvéd,  
irodáját  
Petőfi(bárany)utca 4. sz. házába (l. em.)  
helyezte át.

Egy elegans és még használatba nem vett  
**hálószoba-, ebédlő-**  
**salon-garnitúra**  
alkotás folytán szabad kézből eladó.  
Bővebb felvilágosítást nyerhetni Szabonyi-utca 1. szám alatt a háziügynöknél

